

DRAUMELANDET

Blanda kor.

Rolag. Nyanning til 6

NAR KLEIVA

56

Draumelandet

Dagen sloknar, og sæle minne vaknar
frå den tida då verda var ny,
og ei glede - som no eg ofte saknar -
steig i sinnet med solgylte gry.
Då eg levde med dyr og med blomar,
og med skyer i sofallsbrand -
i ein smilande, ævelang sumar.
- Ja, slik minnest eg min barndoms draumeland.

Åra kverv. Eg er atter der inne
mellom fjella som trugne står vakt
kringom bygda som lyser i minnet,
meir enn eg kan med ord det få sagt.
Røyken stig mot den lysande blåen
til han kverv som ei teikning i sand.
Mor går stilt mellom stova og skjåen.
- Ja, slik minnest eg min barndoms draumeland.

Midt i skogsus og blømande enger
låg vår stove og blunda i ro.
Tusen fivrelnd med glimande venger
flaug ikring der eg leika og lo.
Men i skogholtet like bak løa,
der låg bestemors eventyrland
mellom blomar og bognande grøda.
- Ja, slik minnest eg min barndoms draumeland.

Vel eg veit at min dag skal snart få ende.
Kvelden kjem då mitt livsljos brenn ned,
og frå alt som i livet batt og brende
skal eg fara til fridom og fred.
Men eg ber - med mitt brestande hjarte -
at bak grava med skræmande rand,
må eg vakna i ævesol bjarte
til ein morgon i min barndoms draumeland.